

Надао сам се да ће о теми уставноправног несуђења Бриселском споразуму, јер је невероватно важна, бити прегршт чланака. Али се то сад показало неоснованим. Свега неколико текстова о теми која није актуелна само сад, већ ће то бити све док се буде „спроводио“ Бриселски споразум – остаје да упозорава о овој дубокој неуставности и нашем пристајању на њу.

Уставни суд се одрекао права да суди у свом, до сада, најважнијем спору. Тако је учврстио место у музеју неславних, али „политички коректних“ уставних и других судова. Прогласивши се (Закључком у *Сл. гласнику РС* од 2. фебруара 2015) ненадлежним за уставноправну оцену Бриселског споразума, открио је да у ствари није смео да се нађе на путу европских нам интеграција. И по цену гажења Устава. Зарад виших, срећнијих циљева.

У свом образложењу Уставни суд ипак није пропустио да нам систематски, а конфузно и неубедљиво објасни због чега тај споразум није прогласио неуставним. Из обиља речи, мисли и ставова издвајам најпростије. Каже, Бриселски споразум није међународни уговор, а није ни ратификован акт, нити је унет у наш правни систем.

Негација устава је негација државе, или како је Уставни суд одустао од себе

Пише: Слободан Орловић
уторак, 17 март 2015 11:51

Негација устава је негација државе, или како је Уставни суд одустао од себе

Пише: Слободан Орловић
уторак, 17 март 2015 11:51

